

KINH PHẬT MẪU XUẤT SINH TAM PHÁP TẠNG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 3

Phẩm 3: BẢO THÁP CÔNG ĐỨC (Phần 2)

Khi ấy, Đế Thích bạch Phật:

–Hy hữu thay Đức Thế Tôn! Đại Bồ-tát vì muốn hồi hướng nên tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa, không sinh tâm cao ngạo chấp vào tướng.

Phật dạy:

–Đúng như vậy. Nay Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào đối với pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tự mình thọ trì, đọc tụng, tuyên thuyết, hoặc khiến người giảng nói, rồi tu hành đúng như pháp, thì người ấy sẽ đạt được lực công đức. Người ấy có vào quân trận thì lòng không hề khiếp sợ, luôn dũng mãnh, kiên cố, hàng phục quân địch, cho đến khi đi, đứng, nằm, ngồi đều được an lành.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa này, người ấy ở các chỗ, khi đi, khi nghỉ, tuy gặp nạn đao trượng... nhưng thân người ấy không bị tổn hại, cho đến khi gần mất thân mạng cũng không có lo sợ. Bát-nhã ba-la-mật-đa này là ánh sáng rộng lớn, Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng vô lượng, Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng vô thượng, Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng không gì bằng, Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng không gì so sánh. Thiện nam, thiện nữ tu học với ánh sáng Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, nên không nghĩ điều ác của mình, không nghĩ điều ác của người, không nghĩ điều ác của mình, của người.

Này Kiều-thi-ca! Nên biết người thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa này thì ngay trong đời hiện tại đạt được công đức như vậy. Lại nữa, Đại Bồ-tát tu ánh sáng này có thể chứng đắc quả Vô thượng Bồ-đề, thành tựu Nhất thiết trí. Do chứng đắc Vô thượng Bồ-đề nên có thể quan sát, thấu suốt tâm, hành của tất cả loài chúng sinh, nên nói trí tuệ của bậc Nhất thiết trí là ánh sáng Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Đại Bồ-tát tu học pháp này thì không có pháp nhỏ nào mà không nhập, không có pháp nhỏ nào mà không biết, không có pháp nhỏ nào mà không thể chứng ngộ, do vậy nên gọi là trí Nhất thiết trí.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Nếu có người dùng Bát-nhã ba-la-mật-đa này sao chép kinh điển, cúng dường, thọ trì, hoặc tự mình đọc tụng hoặc khuyến khích người khác, cho đến vì người giảng giải nghĩa này, người này thường được sự hộ niệm của chư Phật Bồ-tát, chẳng bị Nhân phi nhân... làm hại, chỉ ngoại trừ nghiệp quả báo của đời quá khứ.

Này Kiều-thi-ca! Ví như vùng đất dưới cây Bồ-đề và xung quanh cây đó thì không bị Nhân phi nhân, cho đến các loài vật khác có thể xâm nhập, an trú, không thể phá hoại làm điều tệ ác ở chỗ ấy. Vì chỗ này là nơi chứng đạo quả Bồ-đề của Đức Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác thưở quá khứ, vị lai, hiện tại.

Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ thọ trì, đọc tụng, sao chép, cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng được như thế. Nhân phi nhân không làm điều bất an, không thể

phá hoại, không làm điều tệ ác đối với pháp ấy. Vì sao? Vì công đức cúng dường kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, dầu ở chỗ nào thì công đức ấy cũng đồng với công đức tạo tháp, tôn trọng kính lễ, xưng tán.

Này Kiều-thi-ca! Nên biết trí tuệ này, ngay nơi hiện tại đã có công đức lớn như vậy.

Khi ấy, Đế Thích thiên chủ bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Thiện nam, thiện nữ nên sao chép, tôn trọng, cung kính kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hãy dùng các loại hoa thơm, hương đốt, hương thoa, hương bột, các loại hoa trong sức, cho đến các loại cờ, lọng đẹp, các thứ đèn dầu như thế để cúng dường.

Lại nữa, sau khi Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nhập Niết-bàn, thì thiện nam, thiện nữ thu xá-lợi và tạo bảo tháp cúng dường. Tôn trọng, cung kính, lễ lạy, xưng tán, dùng các thứ hoa thơm, hương đốt, cờ phướn, lọng báu như trên để cúng dường. Thiện nam, thiện nữ kia đã có được công đức, nếu so với công đức trước thì công đức này có nhiều hơn không?

Phật đáp:

–Này Kiều-thi-ca! Nay ta hỏi, ông tùy ý trả lời. Ông nghĩ như thế nào? Các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác do học pháp nào mà được thân như thế, được chứng đạo quả Vô thượng Bồ-đề thành tựu trí Nhất thiết trí?

Khi ấy, Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác do tu học pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa được chứng đắc Vô thượng Bồ-đề thành tựu trí Nhất thiết trí.

Phật bảo Kiều-thi-ca:

–Ông nên biết, Phật không dựa nơi thân này để được quả Như Lai, do thành tựu trí Nhất thiết trí nên được thành Phật.

Nên biết trí Nhất thiết trí của Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác đều từ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa mà sinh ra. Thân Như Lai cũng từ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa phương cách tốt nhất sinh ra. Do thân này y chỉ vào trí Nhất thiết trí, cho nên đắc được Phật thân, Pháp thân, Tăng-già thân. Do vậy, tất cả chúng sinh đối với thân Như Lai nên chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường, cho đến sau khi Như Lai nhập Niết-bàn thì tạo bảo tháp cúng dường xá-lợi của Phật.

Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ kia tuy tạo bảo tháp cúng dường xá-lợi của Phật như vậy, nhưng công đức ấy không thể sánh bằng công đức của người sao chép, tôn trọng, cung kính kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, dùng các loại hoa thơm, hương xông, cờ phướn, lọng báu cúng dường thì thiện nam, thiện nữ đó được công đức rất lớn. Vì sao? Vì cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa tức là cúng dường trí Nhất thiết trí. Do đó, thiện nam, thiện nữ nào muốn cúng dường trí Nhất thiết trí thì nên sao chép, thọ trì cung kính, cúng dường pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa này.

Khi ấy, Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Người ở cõi Diêm-phù-đề đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, không thể tự mình sao chép, thọ trì, đọc tụng, không thể tự mình thuyết giảng, hoặc nhờ người giảng nói, cũng không dùng các thứ hương thơm, cờ phướn, lọng báu, tôn kính cúng dường. Bạch Đức Thế Tôn, những người như thế mất lợi ích lớn, không thể thành tựu quả báo lớn?

Phật bảo Đế Thích:

–Này Kiều-thi-ca! Ý ông như thế nào? Ở Diêm-phù-đề có bao nhiêu người được lòng tin bất hoại vào Phật, Pháp, Tăng?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Ở cõi Diêm-phù-đề này số người được lòng tin bất hoại vào Phật, Pháp, Tăng rất ít.

Phật bảo:

–Này Kiều-thi-ca! Đúng như vậy, ở cõi Diêm-phù-đề, có ít người đối với Phật, Pháp, Tăng bảo được lòng tin bất hoại. Còn ở quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Duyên giác, người chứng quả ấy lại càng hiếm thấy. Còn đối với quả Vô thượng Bồ-đề, những người đã phát tâm thì an trụ, không thoái thất, hoặc người đang phát tâm thì dũng mãnh tinh tấn, hoặc người chưa phát tâm thì cố gắng phát tâm. Những người như vậy xem lại cũng rất ít.

Lại nữa, ở cõi Diêm-phù-đề, người khéo tương ứng và an trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa rất ít. Người nương vào pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa tu hành cũng rất hiếm, cũng rất ít người đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này tâm không thoái chuyển, trụ vào quả vị Bồ-tát cũng rất ít. Người đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này tu hành chứng đắc quả Vô thượng Bồ-đề càng ít hơn.

Này Kiều-thi-ca! Người nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa tự mình lắng nghe thọ trì, đọc tụng, tự mình tuyên thuyết, hoặc khiến người tuyên thuyết, y theo pháp tu hành. Cho đến tôn trọng cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, hương, cờ phướn, lọng báu cúng dường. Nên biết đó đều là những người đã phát tâm cầu Vô thượng Bồ-đề, luôn an trụ vào quả vị Bồ-tát không thoái chuyển.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Ở trong cõi Diêm-phù-đề này có vô lượng, vô biên chúng sinh phát tâm cầu Vô thượng Bồ-đề thực hành đạo Bồ-tát, ý ông như thế nào?

Này Kiều-thi-ca! Ông nên biết, ở cõi Diêm-phù-đề tuy có vô lượng, vô biên chúng sinh, phát tâm Vô thượng Bồ-đề, hành đạo Bồ-tát, trong số đó chỉ có một, hai người trụ vào địa vị không thoái chuyển. Vì sao? Vì chúng sinh ở cõi Diêm-phù-đề khởi tâm thấp kém, sinh ý tưởng hạn hẹp, trí tuệ, tin hiểu cũng thấp kém như thế, do vậy nên tinh tấn cũng thấp kém. Đối với Vô thượng Bồ-đề thì có ý tưởng cho là khó được, không khởi tâm mong cầu nên sinh ra biếng nhác.

Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào mong muốn mau chóng chứng đạo quả Vô thượng Bồ-đề, thành tựu hỷ lạc tối thượng, thì đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa hãy phát tâm mạnh mẽ, lắng nghe, thọ trì, đọc tụng. Thiện nam, thiện nữ khởi tâm suy nghĩ: “Đây là Bát-nhã ba-la-mật-đa mà các Bạc Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác trong quá khứ tu hạnh Bồ-tát lại cũng như vậy. Ta nay nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa. Bát-nhã ba-la-mật-đa này cũng chính là Thầy của ta.” Này Kiều-thi-ca! Khi Phật còn tại thế hoặc sau khi nhập Niết-bàn thì các Đại Bồ-tát nên y chỉ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa này.

Này Kiều-thi-ca! Sau khi Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác nhập Niết-bàn, các thiện nam, thiện nữ nên tạo vô số tháp bảy báu thờ xá-lợi, trọn đời dùng hương hoa, cờ phướn, lọng báu, y phục quý cúng dường và luôn tôn trọng, lễ bái, xưng tán.

Này Kiều-thi-ca! Ý ông như thế nào? Thiện nam, thiện nữ đó nhờ nhân duyên cúng dường như thế được phước đức nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật nói:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ có tâm mong muốn cầu đạo Bồ-đề nên phát tâm tin hiểu đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, tự mình thọ trì, đọc tụng, nhớ nghĩ, lại vì người khác mà giảng nói, truyền rộng khắp khiến cho chúng sinh được lợi ích lớn và làm chánh pháp đó được tồn tại lâu dài ở thế gian. Do nhân duyên này Phật nhãn không bị đoạn, chánh pháp không bị diệt mất. Cho nên hàng Đại Bồ-tát thọ trì, giảng nói rộng khắp pháp này, liền được Pháp nhãn không hoại, không diệt.

Lại nữa, người chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này rồi để vào nơi thanh tịnh, sinh lòng tôn kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu cùng các thứ y phục tốt đẹp cúng dường. Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ ấy được nhiều phước đức.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Như trước kia đã nói về việc xây dựng bảo tháp, có người tạo tháp bảy báu khắp cõi Diêm-phù-đề phụng thờ xá-lợi Phật cho đến trọn đời, dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường và còn luôn cung kính, lễ lạy, chiêm bái, xưng tán. Kiều-thi-ca! Ý ông nghĩ thế nào? Các thiện nam, thiện nữ tạo ra nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật bảo:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ có tâm mong cầu đạo Bồ-đề đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này phát tâm tin hiểu, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng nói rộng khắp, làm cho chúng sinh được lợi ích lớn, khiến cho chánh pháp được trụ ở thế gian lâu dài, nhờ nhân duyên này mà Phật nhãn không đoạn mất, chánh pháp không diệt tận. Các Đại Bồ-tát đều nên thọ trì, diễn thuyết liền được Pháp nhãn không bị hư hoại.

Người chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, rồi đặt ở nơi thanh tịnh phát tâm cung kính, lại dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Như đã nói về việc tạo lập nhiều tháp bảy báu khắp trong cõi Diêm-phù-đề. Giả sử có người tạo lập tháp bảy báu khắp bốn châu thiên hạ để thờ xá-lợi của Phật. Người này trọn đời dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường, cung kính, chiêm bái, lễ lạy, xưng tán. Này Kiều-thi-ca! Ý ông như thế nào? Thiện nam, thiện nữ kia do nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật bảo:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào có tâm mong cầu đạo quả Bồ-đề thì đối với pháp trí tuệ này phát tâm tin hiểu, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng giải rộng khắp, khiến cho tất cả chúng sinh được lợi ích lớn và làm cho chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên như vậy nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không diệt. Đại Bồ-tát nên thọ trì, giảng giải rộng rãi, liền đắc được Pháp nhãn không hoại, không diệt.

Người chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này rồi để chỗ thanh tịnh khởi tâm cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Này Kiều-thi-ca! Nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Như đã nói về việc tạo lập tháp bảy báu khắp bốn châu

thiên hạ. Giả sử có người tạo lập tháp bảy báu khắp tiểu thiên thế giới để thờ xá-lợi của Phật. Người này cho đến trọn đời dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường, lại cung kính đảnh lễ, xưng tán.

–Này Kiều-thi-ca! Ý ông nghĩ thế nào? Người này tạo nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật nói:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào có tâm mong cầu đạo quả Bồ-đề thì đối với pháp trí tuệ này phát tâm tin hiểu, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng giải rộng khắp, làm cho tất cả chúng sinh được lợi ích lớn và chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên như vậy nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không mất. Các Đại Bồ-tát nên thọ trì, giảng giải rộng rãi, liền được Pháp nhãn không hoại, không diệt.

Người chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa rồi để ở chỗ thanh tịnh khởi tâm cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Này Kiều-thi-ca! Nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Kiều-thi-ca! Như đã nói về việc tạo lập tháp bảy báu khắp tiểu thiên thế giới. Giả sử có người tạo lập tháp bảy báu khắp trung thiên thế giới để thờ xá-lợi của Phật. Người này cho đến trọn đời cũng dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường, lại tôn kính đảnh lễ, tán thán. Này Kiều-thi-ca! Ý ông nghĩ thế nào? Người này tạo nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật nói:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào có tâm mong cầu đạo quả Bồ-đề thì đối với pháp trí tuệ này, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng nói rộng khắp, làm cho tất cả chúng sinh được lợi ích lớn và chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên như vậy nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không mất. Các Đại Bồ-tát đều nên thọ trì, giảng nói rộng rãi, liền được Pháp nhãn không hoại, không diệt. Người chép kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, rồi để ở nơi thanh tịnh khởi tâm cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Này Kiều-thi-ca! Nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Như đã nói về việc tạo lập tháp bảy báu khắp trung thiên thế giới. Giả sử có người tạo lập tháp bảy báu khắp tam thiên đại thiên thế giới để thờ xá-lợi của Phật. Trọn đời người này dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường, lại chiêm ngưỡng, lễ bái, xưng tán. Này Kiều-thi-ca! Ý ông nghĩ thế nào? Người này tạo nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật nói:

–Này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào có tâm mong cầu đạo quả Bồ-đề thì nên phát tâm tin hiểu đối với pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà thuyết giảng rộng khắp, làm cho tất cả chúng sinh được

lợi ích lớn, khiến chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên như vậy nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không mất. Các Đại Bồ-tát đều nên thọ trì, thuyết giảng rộng rãi, liền được Pháp nhãn không hoại, không diệt. Lại chếp kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa để ở chỗ thanh tịnh khởi tâm cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Nay Kiều-thi-ca! Nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Lại nữa, Kiều-thi-ca! Như đã nói về việc tạo lập tháp bảy báu khắp tam thiên đại thiên thế giới. Giả sử có người tạo lập tháp bảy báu khắp tam thiên đại thiên thế giới để thờ xá-lợi của Phật, trong một kiếp, hoặc ít hơn một kiếp dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cho đến dùng các loại kỹ nhạc, ca múa, cung kính, lễ bái, xưng tán cúng dường rộng khắp. Người này tạo nhân duyên như vậy được phước nhiều không?

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Phật bảo:

–Nay Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào có tâm mong cầu đạo quả Bồ-đề thì nên phát tâm tin hiểu đối với pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng giải rộng khắp, làm cho tất cả chúng sinh được lợi ích lớn và chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên như vậy nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không mất. Các Đại Bồ-tát nên thọ trì, giảng giải rộng rãi, liền được Pháp nhãn không hoại, không diệt. Lại chếp kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa rồi để ở chỗ thanh tịnh khởi tâm cung kính, dùng các loại hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường. Nay Kiều-thi-ca! Ông nên biết thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều.

Bấy giờ, Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Đúng như thế, đúng như lời Phật dạy.

–Kiều-thi-ca! Ông nên biết, người nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này cung kính cúng dường, tức là đã cúng dường các Đức Phật ở quá khứ, vị lai, hiện tại. Hiểu rõ trí chư Phật, tức là đã cúng dường vô lượng, vô biên tất cả thế giới.

Bạch Thế Tôn! Hãy để việc tam thiên đại thiên thế giới lại. Giả sử có hằng hà sa số tam thiên đại thiên thế giới, mỗi thế giới ấy đều có đầy đủ chúng sinh. Mỗi chúng sinh đều xây tháp bảy báu thờ xá-lợi của Phật, hoặc trong một kiếp, hoặc không đến một kiếp dùng các thứ hoa thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp, các loại âm nhạc, ca múa cúng dường. Lại còn cung kính đảnh lễ, tán thán.

–Bạch Đức Thế Tôn! Những chúng sinh kia được phước tuy nhiều, nhưng không bằng người phát tâm cầu đạo Bồ-đề. Đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này phát tâm tin hiểu, tự mình thọ trì, đọc tụng, suy nghĩ, lại vì người khác mà giảng thuyết rộng khắp, khiến chúng sinh được lợi ích lớn, làm cho chánh pháp được tồn tại ở thế gian lâu dài. Do nhân duyên này nên Phật nhãn không đoạn, chánh pháp không mất. Các Đại Bồ-tát đều nên thọ trì, được Pháp nhãn không hoại, không diệt. Vậy nên, chếp kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa để ở nơi thanh tịnh, cũng dùng các thứ hương thơm, đèn dầu, cờ phướn, lọng báu, y phục tốt đẹp cúng dường.

Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo Đế Thích:

–Đúng như thế, nay Kiều-thi-ca! Nên luôn luôn tôn kính cúng dường kinh này. Nên biết người như thế sẽ đạt được vô lượng, vô biên công đức, không có giới hạn,

không gì sánh bằng. Công đức này không thể nghĩ bàn. Vì sao? Vì Nhất thiết trí của Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác đều từ Bát-nhã ba-la-mật-đa sinh, mà thân Như Lai cũng từ Nhất thiết trí sinh. Kiều-thi-ca, do đó nên biết, người thờ xá-lợi Phật, tạo tháp cúng dường, so với người thọ trì, đọc tụng cung kính cúng dường kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, thì phước đức do tạo tháp cúng dường đã đạt được không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần câu-chi, một phần trăm câu-chi, một phần ngàn câu-chi, một phần trăm ngàn câu-chi, một phần trăm ngàn vô số câu-chi, cho đến một phần nhỏ nhiệm cũng không sánh bằng.

Khi ấy, theo Đế Thích đến đại hội có bốn mươi ngàn Thiên tử, các vị ấy cùng thưa với Đế Thích:

–Nay nên thọ trì, đọc tụng pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm diệu này, nhớ nghĩ, tư duy, tu hành theo pháp.

Ngay khi ấy, Đức Phật bảo Đế Thích:

–Này Kiều-thi-ca! Như chư Thiên đã nói: “Họ sẽ thọ trì, đọc tụng, nhớ nghĩ, tư duy tu hành pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Vì sao? Này Kiều-thi-ca! Nếu khi A-tu-la cùng với chư Thiên ở cõi trời Tam thập tam chiến đấu với nhau, nếu lúc đó họ nhớ nghĩ về pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa thì A-tu-la tự thoái lui và biến mất.

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa này chính là ánh sáng lớn. Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng vô lượng, là ánh sáng vô thượng, là ánh sáng tối thắng, Bát-nhã ba-la-mật-đa này là ánh sáng hơn hẳn và Bát-nhã ba-la-mật-đa này là ánh sáng không thể sánh bằng.

Khi ấy, Phật bảo Đế Thích:

–Đúng như vậy, đúng như vậy! Này Kiều-thi-ca! Pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa này chính là ánh sáng lớn, là ánh sáng vô lượng, là ánh sáng vô thượng. Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng tối thắng, là ánh sáng hơn hẳn, Bát-nhã ba-la-mật-đa là ánh sáng không gì có thể sánh bằng. Vì sao? Vì các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác ở quá khứ, hiện tại, vị lai đều từ ánh sáng lớn sinh ra. Chư Phật Vô thượng Bồ-đề cũng học ánh sáng lớn mà thành tựu, cho đến chư Phật Thế Tôn, Vô thượng Bồ-đề ở vô lượng, vô số, tam thiên đại thiên thế giới đều từ ánh sáng rộng lớn của Bát-nhã ba-la-mật-đa nên được thành tựu.

Này Kiều-thi-ca! Nên biết Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đều từ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa này sinh ra, mười pháp thiện cũng do từ ánh sáng lớn mà hiện ra ở thế gian, tất cả các pháp bốn Thiên, bốn Vô lượng tâm, bốn Vô sắc định, năm Thần thông, ba mươi bảy phẩm Trợ đạo đều từ nơi ánh sáng lớn mà xuất hiện ở nhân gian. Nói lược thì cả tám vạn bốn ngàn pháp môn đều từ ánh sáng lớn của Bát-nhã ba-la-mật-đa mà sinh ra. Phật trí, Tự nhiên trí, Chẳng nghĩ bàn trí cũng từ ánh sáng lớn này sinh ra.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Lúc các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác chưa xuất hiện ở đời, có các Đại Bồ-tát, vì thương xót chúng sinh trong thế gian nên xuất hiện diện ở nhân gian, trước hết nên nghe pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa để sinh ra các thứ phương tiện thiện xảo, rồi đem các pháp mười thiện, bốn Thiên, bốn Vô lượng tâm, bốn Vô sắc định, năm Thần thông, ba mươi bảy phẩm Trợ đạo giáo hóa chúng sinh. Ví như, lúc trăng chưa xuất hiện, thì ánh sáng các vì sao sẽ thay thế ánh trăng tỏa chiếu ở nhân gian, Đại Bồ-tát cũng như vậy, khi Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác chưa xuất hiện ở đời thì chánh pháp cũng không mất đi.

Vì sao? Vì tất cả các pháp hành, bình đẳng hành và các thiện hành, tất cả đều từ các Đại Bồ-tát sinh ra. Các Đại Bồ-tát khéo tùy thuận phương tiện thiện xảo để lưu truyền chánh pháp. Đây là Đại Bồ-tát khéo dùng phương tiện thiện xảo, nên biết tất cả đều phát sinh từ Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Thiện nam, thiện nữ nào sao chép cúng dường, thọ trì, đọc tụng, nhớ nghĩ tư duy pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa và y đó tu hành. Người tạo nhân duyên như vậy, ngay nơi hiện tại này sẽ được công đức rất nhiều.

Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Người này ngay hiện tại đạt được lợi ích gì?

Phật dạy Kiều-thi-ca:

–Ông nên biết, các thiện nam, thiện nữ đó sẽ không bị các thứ độc làm tổn hại đến mạng. Không bị lửa thiêu, không bị chết chìm, không bị các thứ đao, kiếm, trượng... làm khổ thân, không bị người khác làm tổn hại đến mạng, không bị vương pháp gia hình. Gặp các nạn như vậy, người nào mà tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật-đa liền được giải thoát.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Người thọ trì kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu gặp quốc vương, vương tử, đại thần thì họ rất hoan hỷ và tùy theo người ấy muốn gì thì họ cúng dường đầy đủ. Vì sao? Này Kiều-thi-ca! Bát-nhã ba-la-mật-đa này đối với tất cả chúng sinh là có tâm hạnh đại Từ thì hành đại Từ, là hạnh đại Bi thì hạnh đại Bi.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca! Người thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa, sống ở mọi nơi, chỗ nào cũng không bị các hổ lang, thú dữ, trùng độc làm hại, cho đến không bị Nhân phi nhân làm tổn hại; Nhân phi nhân không thể tìm chỗ ở của họ, chỉ trừ các nghiệp họ đã tạo ra từ trước thì nay họ phải thọ nhận.

Khi ấy, có các ngoại đạo tu tập đã lâu năm trong giáo pháp của họ, số ấy có hơn trăm người, họ muốn đến nào loạn Đức Phật. Đế Thích từ xa trông thấy họ đến gần chỗ Đức Phật, quan sát và biết được tâm họ. Đế Thích suy nghĩ: “Các ngoại đạo này, nay muốn đến làm nào loạn Đức Thế Tôn. Ta trước đã theo Phật thọ học pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa nên phải tụng niệm. Suy nghĩ như thế, Đế Thích liền tụng niệm pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa. Khi ấy, ngoại đạo đã len lỏi vào trong chúng hội, từ xa chúng trông thấy Đức Thế Tôn liền đi nhiều bên phải Ngài, sau đó liền tìm đường tránh xa chúng hội.

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi-phất suy nghĩ: “Vì cớ gì các ngoại đạo này len lỏi vào trong chúng hội, diện kiến Đức Thế Tôn, đi nhiều bên phải Ngài rồi thoái lui.”

Bấy giờ, Đức Thế Tôn biết được tâm niệm của Xá-lợi-phất liền bảo:

–Ông nên biết, các ngoại đạo kia là những người xuất gia, tu tập đã lâu trong giáo pháp của họ. Nay muốn đến chúng hội của ta phá hoại, gây hấn, nào hại, do Đế Thích tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa nên hàng ngoại đạo đó xấu hổ thoái lui.

Xá-lợi-phất! Nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa này là pháp môn có oai lực rất lớn, có khả năng phá trừ tất cả tà kiến ngoại đạo.

Khi ấy, có các ma ác suy nghĩ: “Nay Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác với bốn chúng và chư Thiên ở cõi Dục, cõi Sắc cùng hội lại. Đức Thế Tôn đã thọ ký cho các Đại Bồ-tát quả Vô thượng Bồ-đề, chúng ta nay đến chỗ ấy.” Khi ấy, chúng ma hóa thành bốn đoàn binh hùng dũng đi đến chỗ Phật.

Bấy giờ, Đế Thích trông thấy bốn đoàn binh hùng dũng, tướng tốt cùng đến chỗ Phật, liền suy nghĩ: “Bốn đoàn binh này vừa đến, trông vẻ đoan nghiêm khác thường,

chẳng phải từ chỗ Ta-bà-la vương đến, chẳng từ chỗ Thắng Quân Đại vương đến, chẳng từ chỗ các nước khác đến, cũng chẳng từ nơi các Trưởng giả đến. Đây chắc là các ma ác hóa hiện ra. Vì sao? Vì các ma ác này luôn luôn tới chống phá pháp Phật, muốn tìm chỗ yếu điểm của pháp Phật để phá hoại. Ta nay nên thọ trì, đọc tụng pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Đế Thích suy nghĩ như vậy, liền trì niệm pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa, các ma ác liền hóa hiện lại nguyên hình rồi tránh đi.

Bấy giờ, các vị Thiên tử ở cõi trời Tam thập tam đến chúng hội hóa hiện ra các thứ hoa Mạn-đà-la, Ma-ha mạn-đà-la, Mạn-thù-sa, Ma-ha mạn-thù-sa và các thứ hoa thơm khác nữa rải trên thân Phật, các loại hoa này tụ giữa hư không. Sau khi rải hoa cúng dường xong, các vị Thiên tử liền nói:

–Nguyện chánh pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa luôn an trụ lâu dài ở thế gian, làm cho chúng sinh ở cõi Diêm-phù-đề được lợi ích lớn.

Phát đại nguyện rồi, lại tung hoa cúng dường, nói tiếp:

–Nguyện tất cả chúng sinh đối với pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa này thì y vào pháp tu đó mà giảng nói rộng khắp. Tất cả Ma, Thiên ma, Nhân phi nhân muốn tìm chỗ dở cũng đều không thể có được, khiến cho tất cả chúng sinh được đầy đủ căn lành.

Khi ấy, Đế Thích bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Nếu có người nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này hoan hỷ lắng nghe, nên biết người này đã từng ở trong chúng hội cúng dường chư Phật ở quá khứ, hướng chi là thọ trì, đọc tụng, nhớ nghĩ, tư duy, lại vì người khác mà giảng nghĩa pháp này, theo pháp đã nói mà tu hành. Tu hành như thế sẽ thành tựu, vì Nhất thiết trí của chư Phật đều từ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa sinh ra.

Bạch Đức Thế Tôn! Ví như có người muốn cầu vật quý, vào trong biển lớn cố công tìm kiếm sẽ nhặt các loại châu báu vô giá tuyệt đẹp, pháp báu Nhất thiết trí. Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như thế, nên vào biển pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa tìm cầu.

Phật bảo Đế Thích:

–Đúng thế, nếu ai muốn cầu Nhất thiết trí, Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác thì nên cố gắng vào biển pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa, cố gắng tìm cầu. Người mong cầu như vậy đều được như ý.

